

Zdeněk Lhotský
17.5. - 30.9.2018

ČRo Plus

Skleněný sarkofág pro dánskou královnu

30.4.2018 ČRo Plus str. 1 15:35 Zaostřeno

Cestovní ruch

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Mimořádný artefakt, jehož klíčová část vznikla v Čechách, se nad očekávání podařil. Mluvím o skleněném sarkofágu pro dánskou královnu Margrethe II. Po letech úsilí už je na určeném místě v katedrále v Roskilde a jeho tvůrci si mohou konečně oddechnout. Autor, dánský umělec Bjorn Norgard hledal skláře, kteří by zadání zvládli, několik let. Našel je nakonec až v Pelechově u Železného Brodu. Ve Studiu tavené plastiky výtvarníka a skláře Zdeňka Lhotského. Právě zde byl utaven a vybroušen několikátunový kolos. Dílna jím pozvedla laťku sklářského umění a ukázala, že v určitých technologiích mohou i malé české podniky svým umem konkurovat světové špičce. Příjemný poslech přeje Lucie Vopálenská.

Jsem v pelechovské dílně a brusíči se tu pilně věnují zakázkám. Jedním z nich je i Robert Hušek. Na sarkofágu, který zde byl donedávna umístěn, odvedl obrovský kus práce. A nebyla vůbec jednoduchá.

Robert HUŠEK, brusíč skla

Museli jsme si pořádně věřit.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Robert, který dílo brousil s přestávkami 2 roky.

Robert HUŠEK, brusíč skla

Postavila se na to tady ta nová hala, byl jsem do ní zavřenej. A prostě hodlal jsem ji vopustit, až to bude vobroušený. A dokud nevypadl poslední kus z pece, tak se to furt pomaličku jakoby dávalo dohromady, no. Což vlastně na tom bylo takový to nejnáročnější.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Dánská královna Margrethe II. je umělecky vzdělaná a fandí odvážným projektům. Sarkofág, který zadala osvědčenému autorovi Bjornu Norgardovi takové kritérium bezesporu splňuje.

Zdeněk LHOTSKÝ, sklář, výtvarník

Je to taková jako, takovej batyskaf, taková ponorka, uprostřed níž plujou dvě postavy v rubáších. To je královna Margrethe II. Její Veličenstvo. A princ Henrik, kterej je na druhý straně, není vodsad' vidět.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jsme v zasedací místnosti dílny a Zdeněk Lhotský mi na velké obrazovce spojené s počítačem ukazuje svou pýchu. Říká se jí sarkofág, ale ve skutečnosti jde o kenotaf. Ostatky v něm totiž nebudou.

Zdeněk LHOTSKÝ, sklář, výtvarník

Ty jsou vlastně jako bubliny, to je vlastně prázdněj prostor. A ten prostor je ve tvaru těchhle dvou postav.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Oválný korpus o váze přes 4 tuny podpírají 3 sloupy, symbolizující ostrovní stát. Jsou z kamenů dovezených z Grónska, Faerských ostrovů a Bornholmu. Sloupy zdobí stříbrné hlavy slonů. Právě takové, jaké visí u vchodu do dánského pivovaru Carlsberg. Významného mecenáše dánské kultury a školství.

Zdeněk LHOTSKÝ, sklář, výtvarník

Zatímco třeba Češi nebo Němci pijou pro velký břicha, tak Dánové pijou pro kulturu a pro školství.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vysvětluje se smíchem Zdeněk Lhotský. Sloupy vycházejí ze schodovitého podstavce z francouzského pískovce, který zase odkazuje na původ prince Henrika. Vršek díla pak zdobí zlatem zářící plastika.

Zdeněk LHOTSKÝ, sklář, výtvarník

A tam jsou všelijaké symboly, který se dotýkají historie a současného královského páru. A spojení Francie a Dánska a tak dále a tak dále.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Celý sarkofág už našel své místo v kapli svaté Brigity, v jedné z postranních lodí katedrály v Roskilde. V zemi nesmírně populární Margrethe II. se rozhodla obsadit poslední volné místo v chrámu, který už od 14. století slouží k poslednímu odpočinku dánských králů a královen.

Pavel ŠTINGL, režisér, dokumentarista

To rozhodnutí je velký. Dánsko tím strašně žije. A pro nás bylo úžasný potkat nějakou takovouhle autoritu.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká na adresu královny Margrethy II. režisér dokumentarista Pavel Štingl. O sarkofágu natáčí už 4 roky dokument.

Pavel ŠTINGL, režisér, dokumentarista

Je to prostě člověk, kterej má co říct a je váženej. A my tady v tomto našem světě zápolíme s autoritama. A čím dál víc s tím máme teda problém, kterej úplně, úplně destruuje naši politickou scénu. A bylo hezký se přiblížit nějaký malý zemi, srovnatelně malý, jako jsme my, k nějakýmu jinýmu systému.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pavel Štingl. Vraťme se však k samotnému skleněnému sarkofágu, na jehož výrobu si netroufli ani skláři ve Spojených státech. Je sestaven ze 6 dílů, 3 spodních a 3 horních. Každý má cirká tři čtvrtě tuny. Jednotlivé díly byly v peci několik měsíců. Právě způsob chlazení, aby nic neprasklo, je v tomto umění klíčový. Došlo proto i na vcelku nákladný pokus.

Zdeněk LHOTSKÝ, sklář, výtvarník

Přišla první várka toho skla, tak my jsme teda udělali formu a věděli jsme, že to nebudeme chladit. Protože jsme potřebovali jenom vědět, jak se to sklo chová v tý hmotě. Jestli to moc nekreslí, jestli tam nedělá nějaký věci, který my nechceme. Tak jsme toto dílo nechali zdevastovat prostě, jo, cíleně. To byl takovej první prazvláštní okamžik, kdy jsem začal pochybovat, jestli jsme úplně zdravý teda. /Smích/.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Nakonec se podařilo utavit a vychladit všech 6 dílů. Napětí tím ale nikterak nepolevilo.

Zdeněk LHOTSKÝ, sklář, výtvarník

Ted' to máš jako polotovar a vlastně ještě se nic neděje. A pak se to začne brousit, no, a ted' se ti může kdokoliv vloupat do baráku a projít se po tom. Nebo to prostě rozmlátit kladivem, nebo něco prostě. Takže vlastně čím, čím dál to bylo tý realizaci, tak tím jsme z toho byli nervóznější a nervóznější. Byl to velkej stres. No, a pak přijde ta montáž. A vlastně všechno, co se tady nasucho simuluje nějakým způsobem, no, tak jde natvrdo v katedrále, že jo. A ted'ka to tam musí jako všechno klapnout. Jo.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vysvětluje Zdeněk Lhotský. Velké obavy panovaly kolem spouštění horního prostředního dílu.

Zdeněk LHOTSKÝ, sklář, výtvarník

Pocit to byl úplně strašnej. Na kus, kterej prostě je skleněnej, nějakým způsobem strašně dlouho zpracovávanéj dáš kus, kterej má 700 kilo. Musíš doufat, že ten statik byl při smyslech, když to počítal. A druhej šílenej okamžik byl, když se na to dalo ten bronzovej odlitek, kterej pro zajímavost váží 210 kilo. Takže na to ještě prdneš 4 pytle cementu. Pak už to teda jako stálo dohromady, že jo, i s tím zlatým vrškem. Tak ještě si říkáš, no, tak ještě to vydrží tejdenn, dobrý no. Zatím nemáme zprávy, nic, o ničem, že by se tam něco cokoliv přihodilo.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Po úspěšné instalaci si tak tvůrci mohli zhluboka vydechnout.

Pavel ŠTINGL, režisér, dokumentarista

No, hlavně se mu ulevilo. Protože vono všechno to dělaj nějaký lidi. A když by jenom jeden udělal chybu a ty věci měly třeba, to stačí nějaký půl procenta špatnýho úhlu, tak prostě se na ty kameny dají ty skla a ty skla se rozškleběj. A voni potřebujou, aby ty skla prostě, tak jak se na to dají, aby k sobě přišly na milimetry přesně.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vysvětluje režisér Pavel Štingl, který byl instalaci přítomen.

Pavel ŠTINGL, režisér, dokumentarista

Sklo nepřijíznete, to není prkno, že jo. Takže jakmile už je to jednou hotový, tak se to tam prostě dá. A pak už můžou akorát kroutit hlavou. Ale vono se to povedlo.

Robert HUŠEK, brusič skla

Já jsem to viděl na 99, že to pasuje. Ale stoprocentně jsme to nevěděli, protože jsme to nikdy na to jakoby neměli pohromadě, že jo.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ale měřili jste to a na milimetry to sedělo.

Robert HUŠEK, brusič skla

Sedělo to miň jak na milimetr. To tak do půl milimetru.

Pavel ŠTINGL, režisér, dokumentarista

Zdenek teda je pro mě obrovská autorita, že to dokázal. A před tím Robertem, kterej to vlastníma rukama vybrousil, ta královna skutečně jako udělala úklonu. Bylo hezký se k tomu přiblížit.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Dílo navržené Bjornem Norgardem by se dalo označit za post moderní. Je eklektické. Skleněný ovál působí futuristicky. Královně Margrethe II. se líbil.

Zdeněk LHOTSKÝ, sklář, výtvarník

Prohlížela to s autorem velice podrobně. Byla spokojená. Z mýho pohledu je to dílo překrásný. Protože je hodně, jak říkala královna správně, hodně neobvyklý. A odvážný. Protože do toho sousedství těch starejch klasi..., většinou klasicistních teda, všechny ty sarkofágy jsou více či méně anticizující záležitosti, tak je najednou takovejhle ISS.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Popisuje Zdeněk Lhotský. A dílo si pochvaluje jako vrchol své zakázkové tvorby.

Zdeněk LHOTSKÝ, sklář, výtvarník

My jako neděláme na úplnejch drobnostech, ale tohle je, jako i tou svojí důstojností a takovou tou pietností prostě bylo, i ten autor je úplně úžasnej. Hele, ta smlouva měla jednu stránku. Tam byl odstavec s nějakým textem a dva podpisy. To je teda úžasný, že v tom Dánsku prostě ještě to chlapský slovo platí.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A Bjorn Norgard zaujal i režiséra Pavla Štingla. Ten připomíná předchozí Norgardovo dílo, které si u něj také objednala dánská královna. A to v podobě tapisérií.

Pavel ŠTINGL, režisér, dokumentarista

Tisíciletou historii Dánska v komiksu. Namaloval fakt komiks, strašně vtipnej o historii Dánska, přes všechny ty Vikingy až po, po ty různý novodobý peripetie až po Hitlera, Stalina. A pak to poslali do Francie vyšít. Tam to vyšivali asi 15 let, jo, ty jeho legrační kresby. A to zdobí vlastně dneska tu nejdůležitější síň parlamentu země Dánsko, jo. On je vtipnej. Ale přitom státovtornej.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Původní dohoda zněla, že se hotové dílo postaví, zabeďní a s odhalením se bude čekat, až jeden z královského páru zemře. Zakázka byla nedávno hotova prakticky ve stejném čase, kdy zesnul princ Henrik. Ten však svou poslední vůlí nečekaně zamíchal kartami. Jednoznačně vyjádřil, že do společně hrobky nechce. Že chce být rozptýlen. Což se i stalo letos o Velikonocích.

Zdeněk LHOTSKÝ, sklář, výtvarník

Oni už tam ani nevytesali jeho jméno.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Poznamenává Zdeněk Lhotský. Sarkofág tak teď zůstane z rozhodnutí dvora ukryt až do doby, kdy odejde na věčnost sama královna, která si ho objednala. Veřejnost tak snad bude moci zhlédnout alespoň film Pavla Štingla, bude hotov letos na podzim. Zajímá-li vás cena, tak kompletní náklady díla, které se připravovalo a vyrábělo 15 let, dosahují přes 100 milionů českých korun. Tato suma však zahrnuje i veškeré stříbro, zlato, kamenické práce a další náklady.

Pavel ŠTINGL, režisér, dokumentarista

Je to prostě 15letý vývoj toho Bjorna Norgarda, jsou to úpravy v tý kryptě, úpravy v gotický katedrále, to není laciná věc. Z ryzího stříbra různý kompozice, hlavy slonů a takový vlastně fazety, který zase tady vyráběl teda náš cizeler Karel Holub. A je tam neuvěřitelná souhra různých řemesel. Na tohle to odhadovat cenu, anebo vůbec posuzovat cenu, to je úplně vyloučený.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Uzavírá Pavel Štingl.

A o sarkofágu, ale i o českém sklu obecně si teď budu povídat s Petrem Novým, hlavním kurátorem Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou. Vítejte ve studiu. Dobrý den.

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

Dobrý den.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jak vy hodnotíte sarkofág, coby kurátor sklářských sbírek. Jak výjimečné dílo to je a čím především?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

Je to v každém případě monumentální zakázka. Je to neuvěřitelná věc, která potvrzuje to, že co se technologií týče, tak skutečně čeští skláři dokáží realizovat i věci pro zahraniční realizátory nemožné. A také proto ta zakázka u nás skončila. A je to také o životaschopnosti třeba i menších sklářských studií, že prostě dokáží nabídnout něco, v čem nemají konkurenci a v čem se dokáží odlišit.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

S jakými díly na současné světové scéně tavené plastiky by se sarkofág dal srovnat?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

Já se přiznám, že si úplně nemyslím, že se to dá s něčím vyloženě srovnat. Máme zmínku z minulosti, že něco podobného mělo vzniknout v roce 1938. Tehdy ne jako tavené plastika, ale lité sklo, kdy měl to být pomník neznámého padlého vojína z první světové války umístěný ve Vídni. Díky tomu, že se v roce 1938 stalo, co se stalo, tak k té realizaci nedošlo. Ale zajímavé na tom je, že to byla zakázka pro jabloneckou firmu, což od Železného Brodu je 13 kilometrů, která se jmenovala Curt Schlevogt. A v Polubném, dneska v Desné byla firma, která se jmenovala Riedl, ta byla technologicky velmi pokročilá a právě dokázali by bývali zrealizovat i toto.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Před asi rokem a půl jsem mluvila s Jaroslavou Brychtovou, žijící legendou této techniky. A pokud se nepletu, tak ona říkala, že přibližně před 40 lety, že se tavily tak desítky kilogramů, jo. Dnes se může povést utavit a vychladit tuna. Do jaké míry je to výsledek moderních technologií a do jaké spíše výsledek toho zdejšího sklářského umu a zkušeností?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

Tak, za sebe si myslím, že ty zkušenosti tam jsou prvořadé. Protože způsob otopu je pořád stejný, materiál, který se používá je, je téměř identický, formy, které se používají, jsou podobné. Takže tam je strašně důležitá právě ta za prvé odvaha zkoušet něco jiného, to tam musí být. Což výrobci někdy nedělají. Protože jsou rádi, že to, co už umí, dokáží prodat. Takže tam je nějaký impuls, který, který právě přichází prostřednictvím takových zakázek, jako je sarkofág třeba.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No, a bez odvahy, bez obrovského rizika a chuti do toho rizika jít, by to vůbec nevzniklo, vidíte?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

To k tomu samozřejmě patří. A čeští skláři odvážní v každém případě jsou. Byli a jsou. To je taky docela důležitá vlastnost samozřejmě, jak jste říkala.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pokud byste mohl přeci jen srovnat tuto zakázku s jinými zakázkami, které dostávají současní čeští skláři, nehledě na taveninu, může to být jakákoliv technologie, tak je srovnatelná s jinými?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

Já si myslím, že v užitkovém skle nebo v dekorativním skle bysme určitě našli zakázky od různých monarchů, kteří si třeba dovybavují své rezidence. Nebo i prezidentů, tak to potom jsou zakázky podobného objemu. A, ale takový výrobce u nás je jeden jediný. No, a potom ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A to je?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

A to je firma Moser. Takže tam skutečně se dostaneme k takovým objemům financí, pokud, pokud taková návštěva dorazí. A že dorazí, naštěstí. A takové zakázky existují. No, a potom si myslím, že určitě to není, není neběžná věc v oblasti svítidel, v oblasti světelných aplikací, /nesrozumitelné/ záležitostí pro, pro hotely. A tak dále. Tak tam se s tím určitě setkáváme.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Čili o co je vlastně ve světě a případně kde konkrétně, v jakých zemích asi největší zájem, pokud jde o české sklo? Čím můžeme konkurovat a v čem můžeme v nadsázce řečeno zazářit?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

Na českém skle je úžasné, že pokud se budeme tedy držet toho takzvaného hezkého nebo užitkového uměleckého skla a úplně pomineme obaly a ploché sklo, což je většina českého sklářství, jinak to je zhruba těch 85 procent, tak nejvýznamnější položkou dneska budou patrně svítidla. Ale stejně tak se daří automaticce, velmi dobře. A stejně tak se daří i ruční výrobě. To je, myslím si, taková věc, která je velmi důležitá, že české sklářství nestojí na jedné nebo dvou hliněných nohách. Ale jsou-li ty nohy hliněné, tak jich je mnohem více. Tam je ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A jsou hliněné?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

Říkám, byly by, tak řekněme, že je to pálená hlína. Ale samozřejmě, že zároveň české sklářství je z hlediska zakázek dost závislé na tom, co si u něj klienti ze zahraničí objednají. Takže pokud by se stalo to, že by zahraniční klienti z různých důvodů začali práci zadávat někam jinam, tak to samozřejmě velmi výrazně české sklárny poznají. Ale právě to, že můžete přijet, řekněme, do Prahy, z které je kamkoliv téměř stejně daleko po České republice, a během týdne si nechat zařídit jakoukoliv zakázku ze skla v téměř v jakékoliv technologii, která vás napadne. A i v různých kvalitách, které vás napadnou. Od té nejšpičkovější, po úplně běžnou. Tak to si myslím, že je ta ohromná přidaná hodnota, že vlastně se dá možná přirovnat Česká republika k takovému velkému obchodnímu domu, kde prostě v několika patrech najdete všechno. A nemusíte chodit nikam jinam.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Zajímá mne regionální aspekt celé věci. Jak se podle vás na sarkofágu podepsala sklářská tradice Podkrkonoší, nebo i Podjizeří?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

No, s tradicí je to obtížné v tomhle tom ohledu. Protože tavená plastika je natolik specializovaná záležitost a natolik opravdu spjatá s jedním místem, a to je se sklářskou školou v Železném Brodě a následně s tím sklářským studiem na Pelechově pod Železnobrodským sklem, pod národním podnikem, že tam ta tradice je samozřejmě v tom know how, které se, které se přenáší. Ale pouštět se do nějakých větších rozborů, jestli to souvisí s tím, že v našem regionu je sklářství od 16. století, kontinuálně, když máme jiné regiony, kde je od 13., tak to zas bych možná asi radši nedělal. Máte sklářskou oblast Šumavy, která byla neuvěřitelná. A dneska ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

To je pravda.

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

... na Šumavě v podstatě není téměř nic. Takže ono jenom s tou tradicí prostě fungovat, fungovat nejde.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tak, když to tedy není ta tradice, tak co to je jiného?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

Já mám docela rád pojem dějinná náhoda. Samozřejmě najdete po Evropě i po světě řadu oblastí, které mají podobnou genezi jako Železnobrodsko. Ale neměli to štěstí. Neměli štěstí na lidi, o den se minuli s něčím, s čím se minou neměli. A ta životaschopnost je samozřejmě úplně neuvěřitelná. Co se týče Jablonecka, tak tam je to ještě dáno tím, že tam se vám po roce 1945 skutečně proměnila většina obyvatel. Železnobrodsko už je oblast česko - česká. Takže tam to funguje trošku jinak. A možná, kdybysme s tou tradicí tedy chtěli pracovat, tak bysme tam mohli vidět drobně étos první republiky. Protože za první republiky se z Železného Brodu stalo skleněné městečko, které bylo i takto prezentováno v zahraničí. Vznikly tam díky Jaroslavu Brychtovi skleněné figurky, nejen tavená plastika. Takže tam přišli velmi ambiciózní lidé, to je možná k té odvaze. Tak ještě ambice, kteří skutečně chtěli těm Němcům za kopcem ukázat, že oni to neumí stejně jako oni. Že oni to umí líp. A možná tahle ta rivalita přes ten Černostudniční hřeben, co my tam máme, těch 13 kilometrů, tak možná to je jedna z těch životodárných věcí, že se snaží ty dvě skupiny prostě ukázat, ukázat té své, ty své silné stránky.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jak vidíte budoucnost úspěchu českého sklářství? Na čem především budou záviset?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

V drtivé většině je české sklářství závislé na tom, co se děje ve světě, protože to je exportní záležitost. Dneska si troufnu říct, že přesto, že samozřejmě země Evropské unie jsou významný partner, tak ale větší zisky dosahujete na trzích, které nemají zrovna demokratické zřízení. A tam se dějí různé věci. Otázka je třeba, co s Afrikou do budoucna. Kam expandují zahraniční firmy, české firmy zatím příliš se do toho nepouštějí, protože to je velmi rizikový trh. Ale má ohromnou výhodu, že tam jsou samí mladí lidé. Kteří chtějí měnit věci, kupovat si věci. Takže uvidíme, jak to všechno bude. A hodně to záleží opravdu skutečně i na tom, jak poroste kvalitativně konkurence v zahraničí, protože ve chvíli, kdy vy za tu dopravu potom už dáte nějaký jenom drobný peníz, tak tomu klientovi je jedno, jestli pije ze skleničky, která je vyrobená v Čechách, nebo v Turecku. Nebo v Číně. České sklo má renomé jako celek. A jinak, co se týče značek, tak tam už na tom zas tak dobře nejsme.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Čili ale nezáleží ani tak na zdejších schopnostech, na zlatých českých ručičkách, ale spíš na poměrech v cizině?

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

Tak, zlaté české ručičky jsou předpoklad. Na druhou stranu už po celé Evropě najdete řadu zlatých českých ručiček, protože mzdové poměry v českém sklářství, co se týče tedy ruční výroby, jsou takové, jaké jsou. Čímž chci říct, že jsou špatné pro ty skláře. Takže my někdy hodně řešíme to, že řemeslníků je málo, což obecně je pravda. Druhá věc je ta, že není úplně jisté, jestli jim nabízíme takové platové podmínky, aby pro ně bylo vůbec lukrativní zůstat jako zaměstnanci nějaké firmy. Anebo jestli se udělají sami pro sebe, případně vyslyší volání zahraniční firmy. A jednoduché říct, nemáme řemeslníky. Já, protože jsem historik, tak tohle to si čtu od konce 19. století. Takže mně to někdy přijde, že to je trošku součást koloritu. A vím, že teď, když to říkám, tak se drobně rouhám.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Petr Nový, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou byl mým hostem. Díky a na slyšenou.

Petr NOVÝ, hlavní kurátor Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou

Já děkuju za pozvání.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No, a pořad Zaostřeno věnovaný úspěchům českého skla je u konce. Od mikrofonu přeje příjemný poslech dalšího vysílání Českého rozhlasu Plus Lucie Vopálenská.

echo24.cz

V Dánsku instalovali náhrobek královny Margarethe II. Skleněný sarkofág je z Čech

1.5.2018 echo24.cz str. 0 Svět, Krátké zprávy, Homepage

Echo24, ČTK Cestovní ruch

V katedrále v dánském městě Roskilde tento týden instalovali sarkofág, který bude zdobit náhrobek dánské královny Margrethe II. Velký skleněný ovál byl podle návrhu dánského designéra Bjørna Nørgaarda odlit v Čechách v dílně výtvarníka a skláře Zdeňka Lhotského. O instalaci náhrobku informoval tento týden dánský tisk s odvoláním na královský palác.

V katedrále v dánském městě Roskilde tento týden instalovali sarkofág, který bude zdobit náhrobek dánské královny Margrethe II. Velký skleněný ovál byl podle návrhu dánského designéra Bjørna Nørgaarda odlit v Čechách v dílně výtvarníka a skláře Zdeňka Lhotského. O instalaci náhrobku informoval tento týden dánský tisk s odvoláním na královský palác.

Dánská královna, která tento měsíc oslavila osmasedmdesáté narozeniny, si náhrobek objednala už v roce 2003. Ve tři metry dlouhém skleněném oválu jsou postavy královny a jejího letos zesnulého manžela, prince Henrika. Ostatky královny by měly po její smrti spočinout pod zemí v hrobce v katedrále v Roskilde, princ Henrik byl v únoru zpopelněn a jeho popel byl uložen zčásti v soukromé zahradě zámku Fredensborg a zčásti rozprášen do moře. Tak si to princ před smrtí přál.

Dronning Margrethes sarkofag er fardiggjort <https://t.co/xYGD9cQYYD> pic.twitter.com/VJo4N61e1T

— TV 2 NEWS (@tv2newsdk)

23. dubna 2018

Skleněný ovál, který váží asi sedm tun, spočívá na třech žulových pilířích zdobených stříbrnými slony. Sarkofág byl odlit v Čechách pod vedením skláře Lhotského. Ten před třemi lety v médiích uvedl, že

zakázku původně dostala firma ve Spojených státech, ale nedokázala to udělat. „Je to moje dosud největší a nejprestižnější dílo v symbolickém i reálném smyslu,“ řekl v březnu 2015 Lhotský. Informace o díle zatím podle svých slov nemůže podle dohody se zadavatelem poskytnout.

Sarkofág vznikl podle návrhu předního dánského sochaře Bjorna Norgaarda a na výrobě se podíleli kromě Lhotského a pražských cizelérů z firmy Karla Holuba ještě Dánové a Italové. Proces trval déle než 15 let. Záměrem bylo vytvořit moderní sochu pro památku dánské královny Margrethe II. Nejnáročnější byla právě výroba skleněných částí. Ve skleněném oválu je vymodelován prázdný prostor pro dvě postavy panovníků v životní velikosti. Chybějící postavy ve skle symbolizují prázdnotu moci.

Celý náhrobek stál podle dánského tisku 29 milionů dánských korun (téměř sto milionů Kč). Královský palác zveřejnil tento týden několik fotografií z instalace náhrobku, kterou podle deníku El País natáčel na kameru, na objednávku dánské královny, dokumentarista Pavel Štingl.

V gotické katedrále ve městě Roskilde byla od 15. století pohřbena řada dánských panovníků, včetně rodičů i prarodičů současné královny.

Těžká práce a setkání s královnou

Pelechovská huť si na broušení a dokončení sochy dokonce přistavěla samostatný objekt. Na výrobě se podílelo 14 lidí. Čtyřtunová socha je ze šesti skleněných kusů. „Před pěti lety jsme vyrobili pětinový model a já prosadil, aby to bylo ze šesti kusů, což se ukázalo jako šťastný nápad,“ uvedl Lhotský. „Není to komplikované na tavbu, ale na pasování a manipulaci,“ dodal. Každý kus měl po utavení zhruba 900 kilogramů, z nichž se 200 kilogramů odřezalo. Po utavení musel každý z kusů zůstat tři a půl měsíce v peci, aby dostatečně vychladl a neměl vnitřní prnutí.

Čtyřtunový skleněný objekt stojí na třech kamenných pilířích. Jejich materiál pochází z různých míst ostrovní říše – vytěžen byl v Grónsku, na Faerských ostrovech a v Jutsku. Skleněnou část nese šest sloních hlav z ryzího stříbra odlitých v Itálii. Stříbrné fazety, které rámuji skleněné bloky, jsou z Prahy. Bronzové heraldické symboly na vrchu objektu odlila dánská huť, jsou pokryté plátkovým zlatem.

Velkým překvapením pro jednašedesátiletého českého výtvarníka bylo, že královna Margrethe II. vyjádřila přání sejít se se všemi tvůrci. „Setrvala s námi u stolu asi deset minut, vypili jsme skleničku šampaňského,“ popsal Lhotský setkání v katedrále. Lhotského nyní čeká práce na menších věcech a výstava jeho tvorby v jabloneckém muzeu skla a bižuterie. Další zakázky podle něj přijdou. „Svět to na nás zkouší. Prosluli jsme jako výrobci velkých věcí,“ pousmál se.

Lhotský je umělec širokého záběru. Jeho výtvarná činnost se kromě tavených skleněných plastik soustředí na sklářský design, vitráže, kresby, grafiky či realizace do architektury. Po studiu v ateliéru profesora Stanislava Libenského stál u zrodu výtvarné skupiny Tvrdohlaví.

Čtěte dále: Pompeo v Jeruzalémě podpořil Izrael a kritizoval Írán
V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL | <https://echo24.cz/a/SwZpf/v-dansku-instalovali-nahrobek-kralovny-margarethe-ii-skleneny-sarkofag-je-z-cech>

V Pelechově sedm let vyráběli čtyřtunový skleněný sarkofág pro dánskou královskou rodinu

2.5.2018 libereckadrba.cz str. 0 Kultura

Cestovní ruch

Téměř sedm let práce obnášela výroba skleněného objektu, který je součástí sarkofágu pro dánskou královskou rodinu. Čtyřtunové dílo vzniklo v Pelechově u Železného Brodu ve studiu, které provozuje přední český výtvarník a sklář Zdeněk Lhotský.

Na začátku letošního dubna byla socha instalována do krypty v katedrále ve městě Roskilde. Lhotský řekl, že prestižní zakázka pro něj byla mezníkem v jeho tvorbě. Jako velké uznání vnímá to, že autor práci původně bez úspěchu zadával několik let hutím v Japonsku, Číně a USA, až doputoval do vesnice na Jablonecku.

Sarkofág vznikl podle návrhu předního dánského sochaře Bjorna Norgaarda a na výrobě se podíleli kromě Lhotského a pražských cizelérů z firmy Karla Holuba ještě Dánové a Italové. Proces trval déle než 15 let. Záměrem bylo vytvořit moderní sochu pro památku dánské královny Margrethe II.

Na dokončení sochy samostatný objekt

Nejnáročnější byla právě výroba skleněných částí. Ve skleněném oválu je vymodelován prázdný prostor pro dvě postavy panovníků v životní velikosti. Chybějící postavy ve skle symbolizují prázdnotu moci. Pelechovská huť si na broušení a dokončení sochy dokonce přistavěla samostatný objekt.

Na výrobě se podílelo 14 lidí. Čtyřtunová socha je ze šesti skleněných kusů. „Před pěti lety jsme vyrobili pětinový model a já prosadil, aby to bylo ze šesti kusů, což se ukázalo jako šťastný nápad,“ uvedl Zdeněk Lhotský. „Není to komplikované na tavbu, ale na pasování a manipulaci,“ dodal.

Každý kus měl po utavení zhruba 900 kilogramů, z nichž se 200 kilogramů odřezalo. Po utavení musel každý z kusů zůstat tři a půl měsíce v peci, aby dostatečně vychladl a neměl vnitřní pnutí. Čtyřtunový skleněný objekt stojí na třech kamenných pilířích.

Jeich materiál pochází z různých míst ostrovní říše - vytěžen byl v Grónsku, na Faerských ostrovech a v Jutsku. Skleněnou část nese šest sloních hlav z ryzího stříbra odlitých v Itálii. Stříbrné fazety, které rámuje skleněné bloky, jsou z Prahy. Bronzové heraldické symboly na vrchu objektu odlila dánská huť, jsou pokryté plátkovým zlatem.

Velkým překvapením pro jednašedesátiletého českého výtvarníka bylo, že královna Margrethe II. vyjádřila přání sejít se se všemi tvůrci. „Setrvala s námi u stolu asi deset minut, vypili jsme skleničku šampaňského,“ popsal Lhotský setkání v katedrále.

Náhrobek si královna objednala už v roce 2003

V katedrále byla od 15. století pohřbena řada dánských panovníků, včetně rodičů i prarodičů současné královny, která nedávno oslavila 78. narozeniny. Náhrobek si objednala už v roce 2003. Ve skleněném oválu je postava její a jejího manžela, prince Henrika, který letos zemřel.

Princ si před smrtí přál, aby jeho popel byl uložen zčásti v soukromé zahradě zámku Fredensborg a zčásti rozprášen do moře. Toto přání podle Lhotského na chvíli vyvolalo otazníky, co s dílem dál. Lhotského nyní čeká práce na menších věcech a výstava jeho tvorby v jabloneckém muzeu skla a bižuterie. Další zakázky podle něj přijdou. „Svět to na nás zkouší. Prosluli jsme jako výrobci velkých věcí,“ pousmál se.

Lhotský je umělec širokého záběru. Jeho výtvarná činnost se kromě tavených skleněných plastik soustředí na sklářský design, vitráže, kresby, grafiky či realizace do architektury. Po studiu v ateliéru profesora Stanislava Libenského stál u zrodu výtvarné skupiny Tvrdohlaví.

URL| <https://www.libereckadrbna.cz/zpravy/kultura/14617-v-pelechove-sedm-let-vyrabeli-ctyrtunovy-skleneny-sarkofag-pro-danskou-kralovskou-rodinu.html>

genusplus.cz

Zdeněk Lhotský, sklář, kterého zná celý svět, vystavuje v MSB

6.5.2018 genusplus.cz str. 0 Jablonecko

TZ Cestovní ruch

Profilovou výstavu sklářského umělce, specialisty na tavenou plastiku a úspěšného podnikatele Zdeňka Lhotského připravilo na letní sezónu Muzeum skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou.

Zdeněk Lhotský, žák Stanislava Libenského, byl v roce 2016 prestižním americkým časopisem Wallpaper uveden mezi 12 Čechy, kteří ovlivňují světový design.

Sám vyvinul novou techniku tavení skla nazvanou VITRUCCELL. „Kromě této speciální patentované techniky na výstavě představíme autorovy skleněné plastiky, malované objekty nebo stély“, uvedla kurátorka jabloneckého muzea Dagmar Havlíčková.

Zdeněk Lhotský je však nejen uznávaným sklářem, ale též zdatným podnikatelem. V roce 1994 se ujal zanikajícího střediska taveného skla na Pelechově u Železného Brodu, které založili Stanislav Libenský a Jaroslava Brychtová. „Za nelehkých podnikatelských podmínek dokázal studio ochránit před bankrotem a učinit ho ekonomicky a umělecky prosperujícím podnikem. Středisko se stalo světoznámým kvůli vlastnímu designovému programu, i pro zakázkovou výrobou, ve které na klíč zajišťuje sklářské realizace pro ikony světového sklářství z Čech, USA, Velké Británie, Německa, Švédska a dalších zemí,“ neskrývá svůj obdiv druhá z kurátorek Sylva Petrová, emeritní profesorka Univerzity v Sunderlandu (Velká Británie). V letošním roce Lhotského firma dokončila unikátní několikátunový skleněný sarkofág pro dánskou královskou rodinu.

K výstavě je vydána publikace o díle. Autorkou je právě Sylva Petrová, která se Lhotského dílem zabývá již mnoho let. A ani tentokrát v muzeu nezapomněli na dětské návštěvníky, které jistě zaujme hra V KOSTCE.

Vernisáž výstavy Zdeňka Lhotského proběhne v hlavní budově Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou ve středu 16. května v 17 hodin. Navštívit ji můžete až do konce září.

URL| <http://www.genusplus.cz/jablonecko1/zdenek-lhotsky-sklar-ktere-ho-zna-cely-svet-vystavuje-v-msb>

irozhlas.cz

Monumentální sarkofág pro dánskou královnu vznikl u Železného Brodu, veřejnosti zatím zůstane skrytý

6.5.2018 irozhlas.cz str. 0 Výtvarné umění

Lucie Vopálenská Cestovní ruch

Několikátunový kolos – sarkofág pro královnu Margaretu II. a jejího chotě prince Henrika - navrhl dánský umělec Bjoern Norgaard. Ten hledal několik let skláře, kteří by zvládli jeho náročné zadání. Objevil je nakonec až v Pelechově u Železného Brodu ve Studiu tavené plastiky výtvarníka a skláře

Zdeňka Lhotského. Dílna tak pozvedla laťku sklářského umění a ukázala, že v určitých technologiích mohou i malé české podniky konkurovat světové špičce.

„Je to takový batiskaf, taková ponorka, uprostřed níž plují dvě postavy v rubáších,“ popisuje dílo Českému rozhlasu Plus Zdeněk Lhotský.

V pelechovské dílně panuje čilý ruch, brusiči se tu pilně věnují zakázkám. Jedním z nich je Robert Hušek. Na sarkofágu, který zde byl donedávna umístěn, odvedl obrovský kus práce. „Museli jsme si pořádně věřit,“ říká.

Dílo brousil s přestávkami dva roky. „Postavila se na to tady ta nová hala, byl jsem do ní zavřenej a hodlal jsem ji opustit, až to bude obroušený. A dokud nevypadl poslední kus z pece, tak se to pořád dávalo dohromady, což bylo asi nejnáročnější,“ vysvětluje.

Dílo si objednala dánská královna Margareta II., která má umělecké vzdělání, často zahajuje kulturní akce a fandí odvážným projektům. Sarkofág takové kritérium bezesporu splňuje.

Královna a princ jako bubliny

Hovoří se sice o sarkofágu, ale ve skutečnosti jde o kenotaf - ostatky v něm totiž nebudou. „Královna a princ jsou vlastně jako bubliny. Jde o prázdný prostor ve tvaru dvou postav,“ dodává.

Oválný korpus o váze přes čtyři tuny podpírají tři sloupy symbolizující stát. Jsou z kamenů dovezených z Grónska, Faerských ostrovů a Bornholmu.

Sloupy zdobí stříbrné hlavy slonů - právě takové, jaké visí u vchodu do dánského pivovaru Karlsberg, významného mecenáše dánské kultury a školství.

Schodovitý podstavec z francouzského mramoru odkazuje na původ prince Henrika, francouzského vikomta. Vršek díla pak zdobí zlatem zářící plastika plná nejrůznějších symbolů, které se dotýkají života královského páru.

Celý sarkofág našel své místo v kapli svaté Brigity - v jedné z postranních lodí katedrály v Roskilde. V zemi nesmírně populární Margareta II. se rozhodla obsadit poslední volné místo v chrámu. Ten slouží k poslednímu odpočinku dánských králů a královen už od čtrnáctého století. „To rozhodnutí je velká věc. Dánsko tím žije a pro nás bylo úžasné potkat takovou autoritu,“ říká na adresu královny režisér Pavel Štingl, který o sarkofágu už čtyři roky natáčí dokument.

Sarkofág, na jehož výrobu si žádný ze zahraničních sklářů netroufl, je sestaven ze šesti dílů - tří spodních a tří horních. Každý má přibližně tři čtvrtě tuny. Jednotlivé díly musely být v peci několik měsíců. Došlo proto i na vcelku nákladný pokus.

„Přišla první várka skla, tak jsme udělali formu a věděli jsme, že nebudeme chladit. Potřebovali jsme jen vědět, jak se sklo bude chovat ve formě. Tak jsme ho nechali cíleně zdevastovat. Byl to první a prazvláštní okamžik, kdy jsem začal pochybovat, jestli jsme úplně zdraví,“ líčí se smíchem Zdeněk Lhotský.

'Strašný pocit'

Nakonec se podařilo utavit a vychladit všech šest částí. Napětí tím ale nijak nepolevilo. Čím blíže byl sarkofág k realizaci, tím byli skláři nervóznější.

Leštění sarkofágu. Na snímku Zdeněk Lhotský. / Foto: Pavel Štingl / Zdroj: Archiv K2 s.r.o.

„Namaloval fakt komiks a strašně vtipnej,“ směje se režisér Pavel Štingl. „O historii země přes všechny Vikingy až po různé novodobé peripetie, Hitlera či Stalina... A pak to poslali do Francie vyšít! Tam ty jeho legrační kresby vyšivali asi patnáct let a dílo teď zdobí největší síň v budově, kde sídlí dánský parlament. Bjoern je velmi vtipný a přitom státotvorný,“ upozorňuje.

Původní dohoda zněla, že se hotové dílo postaví, zabeďní a s odhalením se bude čekat, až jeden z královského páru zemře. Zakázka byla hotova prakticky ve stejném čase, kdy nedávno zesnul princ Henrik. Ten však svou poslední vůlí nečekaně zamíchal kartami. Jednoznačně vyjádřil, že do společné hrobky nechce a že chce být rozptýlen, což se i stalo o velikonocích.

„Oni už tam nevytesali ani jeho jméno,“ poznamenává Zdeněk Lhotský. Sarkofág tak nyní zůstane z rozhodnutí dvora ukryt až do doby, kdy odejde na věčnost sama královna, která si ho objednala.

Monumentální dílo

Kompletní náklady díla, které se připravovalo a tvořilo patnáct let, dosahují 29 milionů dánských korun, což je přes sto milionů českých korun. Suma však zahrnuje i veškeré stříbro, zlato, kamenické práce a další práce. „Je tam patnáctiletý vývoj Bjoerna Norgaarda, úpravy gotické katedrály, sloni ze stříbra, fazety, které vyráběl český cizelér Karel Holub. Je tam neuvěřitelná souhra různých řemesel. Na takové dílo posuzovat cenu je vyloučené,“ uzavírá Pavel Štingl.

Podle hlavního kurátora Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou Petra Nového je sarkofág v každém případě monumentální zakázkou. „Je to neuvěřitelná věc, která potvrzuje, že co se týče technologií, čeští skláři dokážou realizovat i věci pro zahraniční realizátory nemožné. Také proto u nás tato zakázka skončila. Dokazuje i životaschopnost menších sklářských studií, které dokážou nabídnout něco, v čem nemají konkurenci a v čem se mohou odlišit.“

Dá se sarkofág srovnat s jinými díly na současné světové scéně tavené plastiky? Petr Nový si to nemyslí. Překvapivě však existuje zmínka z minulosti, kdy měl být v roce 1938 realizován podobný projekt - rovněž skleněný sarkofág - ve Vídni.

„Nešlo tehdy o tavenou plastiku, ale lité sklo. Měl to být pomník neznámého vojína z první světové války. K realizaci kvůli historickému vývoji nedošlo, ale zajímavé je, že to byla zakázka pro jabloneckou firmu Kurt Schlevogt, od Železného brodu vzdálenou třináct kilometrů. A v Polubném - dnešní Desné - byla firma Riedel, která ji tehdy byla schopna udělat,“ uzavírá kurátor Petr Nový.

URL| https://www.irozhlas.cz/kultura/vytvarne-umeni/sklar-sarkofag-danska-kralovna-zdenek-lhotsky-henrik-margareta_1805061900_miz

Jablonecký deník

Světově uznávaný designer bude mít výstavu v Jablonci

9.5.2018 Jablonecký deník str. 2 Jablonecko - Region

(bra) Cestovní ruch

Krátce

Jablonec n. N. – Profilovou výstavu sklářského umělce, specialisty na tavenou plastiku a úspěšného podnikatele Zdeňka Lhotského připravilo na letní sezonu Muzeum skla a bižuterie v Jablonci.

Zdeněk Lhotský, žák Stanislava Libenského, byl v roce 2016 prestižním americkým časopisem Wallpaper uveden mezi 12 Čechy, kteří ovlivňují světový design. Sám vyvinul novou techniku tavení skla nazvanou VITRUCCELL. „Kromě této speciální patentované techniky na výstavě představíme autorovy skleněné plastiky, malované objekty nebo stély,“ uvedla kurátorka jabloneckého muzea Dagmar Havlíčková. Zdeněk Lhotský je však nejen uznávaným sklářem, ale též zdatným podnikatelem.

V roce 1994 se ujal zanikajícího střediska taveného skla v Pelechově u Železného Brodu. Za nelehkých podnikatelských podmínek dokázal studio ochránit před bankrotem a učinit ho ekonomicky a umělecky prosperujícím podnikem.

K výstavě je také vydána publikace o díle. Autorkou je Sylva Petrová, která se Lhotského dílem zabývá již mnoho let. Vernisáž výstavy Zdeňka Lhotského proběhne v hlavní budově Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou ve středu 16. května v 17 hodin. Navštívit ji můžete až do konce září.

Foto popis|
Region| Severní Čechy

jablonecky.denik.cz

Světově uznávaný designer bude mít výstavu v Jablonci

9.5.2018 jablonecky.denik.cz str. 0 **Moje Jablonecko**

Lenka Brabencová Cestovní ruch

Jablonec n. N. – Profilovou výstavu sklářského umělce, specialisty na tavenou plastiku a úspěšného podnikatele Zdeňka Lhotského připravilo na letní sezonu Muzeum skla a bižuterie v Jablonci.

"Zdeněk Lhotský, žák Stanislava Libenského, byl v roce 2016 prestižním americkým časopisem Wallpaper uveden mezi 12 Čechy, kteří ovlivňují světový design. Sám vyvinul novou techniku tavení skla nazvanou VITRUCCELL. „Kromě této speciální patentované techniky na výstavě představíme autorovy skleněné plastiky, malované objekty nebo stély," uvedla kurátorka jabloneckého muzea Dagmar Havlíčková.

Zdeněk Lhotský je však nejen uznávaným sklářem, ale též zdatným podnikatelem. V roce 1994 se ujal zanikajícího střediska taveného skla v Pelechově u Železného Brodu. Za nelehkých podnikatelských podmínek dokázal studio ochránit před bankrotem a učinit ho ekonomicky a umělecky prosperujícím podnikem. K výstavě je také vydána publikace o díle.

Autorkou je Sylva Petrová, která se Lhotského dílem zabývá již mnoho let. Vernisáž výstavy Zdeňka Lhotského proběhne v hlavní budově Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou ve středu 16. května v 17 hodin. Navštívit ji můžete až do konce září.

"

URL| https://jablonecky.denik.cz/zpravy_region/svetove-uznavany-designer-bude-mit-vystavu-v-jablonci-20180509.html

Týdeník Jablonecko

Světově uznávaný designer vystavuje v muzeu

15.5.2018 **Týdeník Jablonecko** str. 6

bra Cestovní ruch

JABLONEC NAD NISOU

Profilovou výstavu sklářského umělce, specialisty na tavenou plastiku a úspěšného podnikatele Zdeňka Lhotského připravilo na letní sezonu Muzeum skla a bižuterie v Jablonci. Zdeněk Lhotský, žák Stanislava Libenského, byl v roce 2016 prestižním americkým časopisem Wallpaper uveden mezi 12 Čechy, kteří ovlivňují světový design. Sám vyvinul novou techniku tavení skla nazvanou VITRUCCELL. „Kromě této speciální patentované techniky na výstavě představíme autorovy skleněné plastiky, malované objekty nebo stély," uvedla kurátorka jabloneckého muzea Dagmar Havlíčková. Zdeněk Lhotský je však nejen uznávaným sklářem, ale též zdatným podnikatelem. V roce 1994 se ujal zanikajícího střediska taveného skla v Pelechově u Železného Brodu. Za nelehkých podnikatelských podmínek dokázal studio ochránit před bankrotem a učinit ho ekonomicky a umělecky prosperujícím podnikem. K výstavě je také vydána publikace o díle. Autorkou je Sylva Petrová, která se Lhotského dílem zabývá již mnoho let. Vernisáž výstavy Zdeňka Lhotského proběhne v hlavní budově Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou ve středu 16. května v 17 hodin. Navštívit expozici můžete až do konce září.

Foto popis|

E15

Foto dne

17.5.2018 E15 str. 14 nakonec
Cestovní ruch

Foto popis| SKLENĚNÁ MAGIE. Profilovou výstavu sklářského umělce, specialisty na tavenou plastiku Zdeňka Lhotského, připravilo Muzeum skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou. Autor vyvinul novou speciální techniku tavení skla nazvanou Vitrucell. Ta se vyznačuje oktogonální strukturou dosaženou čistě fyzikálními a chemickými procesy přímo při výrobě.

Foto autor| Foto čtk

Liberecký deník

LHOTSKÝ VYSTAVUJE V MUZEU

18.5.2018 Liberecký deník str. 1 Titulní strana
Cestovní ruch

Foto popis| ZDENĚK LHOTSKÝ. Profilovou výstavu sklářského umělce, specialisty na tavenou plastiku a úspěšného podnikatele Zdeňka Lhotského připravilo na letní sezónu Muzeum skla a bižuterie v Jablonci. Zdeněk Lhotský, žák Stanislava Libenského, byl v roce 2016 americkým časopisem Wallpaper uveden mezi 12 Čechy, kteří ovlivňují světový design. Sám vyvinul novou techniku tavení skla nazvanou Vitrucell. Expozici Zdeňka Lhotského můžete navštívit až do konce září. K výstavě lze zakoupit i publikaci autorky Sylvie Petrové, která se Lhotského dílem zabývá mnoho let.

Foto autor| Foto: Deník/Petr Zbranek

Region| Severní Čechy

Publikováno| Liberecký deník; Titulní strana; 01

Publikováno| **Jablonecký** deník; Titulní strana; 01

Publikováno| Českolipský deník; Titulní strana; 01

ID| 048dc19f-a36b-4df6-a8a7-407ac4387d5c

Mladá fronta DNES

Sklo

18.5.2018 Mladá fronta DNES str. 13 Kraj Liberecký
(mt) Cestovní ruch

Výstava slavného výtvarníka

Výtvarník a umělec Zdeněk Lhotský byl v roce 2016 prestižním americkým časopisem Wallpaper uveden mezi dvanácti Čechy, kteří ovlivňují světový design. Vyvinul třeba novou techniku tavení skla nazvanou vitrucell. Žák Stanislava Libenského nyní vystavuje v jabloneckém Muzeu skla a bižuterie. Výstava asi čtyřiceti děl je průřezem jeho tvorby, některá díla jsou k vidění poprvé. „Část tvorby, kterou se nejvíc proslavil, jsou vitrucellové mísy, které dotáhl k dokonalosti. Potom to jsou práce pro architekturu, pak můžeme vidět různé objemné reliéfy a v neposlední řadě je to sarkofág pro dánské království,“ uvedla jedna z kurátorek výstavy Dagmar Havlíčková. Na výrobě čtyřtunového skleněného

objektu, který je součástí sarkofágu pro dánskou královskou rodinu, pracoval Lhotský ve svém studiu v Pelechově u Železného Brodu sedm let. Práce skončily letos.

Sarkofág ale na výstavě není. Za to tu zájemci spatří například sklo foukané do formy, která má podobu kohouta nebo nápojový soubor z ručně foukaného a broušeného křišťálového skla.

Zdeněk Lhotský je nejen uznávaným sklářem, ale též zdatným podnikatelem. V roce 1994 se ujal zanikajícího střediska taveného skla v Pelechově u Železného Brodu, které založili Stanislav Libenský a Jaroslava Brychtová. „Za nelehkých podnikatelských podmínek dokázal studio ochránit před bankrotem a učinit ho ekonomicky a umělecky prosperujícím podnikem. Středisko se stalo světoznámým kvůli vlastnímu designovému programu, i pro zakázkovou výrobou, ve které na klíč zajišťuje sklářské realizace pro ikony světového sklářství z Čech, USA, Velké Británie, Německa, Švédska a dalších zemí,“ dodala druhá z kurátorek jablonecké výstavy Sylva Petrová. K výstavě si mohou lidé zakoupit publikace o Lhotského díle. Navštívit ji mohou do konce září.

Foto autor| Foto: Radek Petrášek, ČTK

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - liberecký kraj

tyden.cz

Jablonecké muzeum vystavuje skleněné artefakty od Lhotského

17.5.2018 tyden.cz str. 0 Umění

ČTK Cestovní ruch

Skleněné mísy, vázy, stély, reliéfy a další artefakty od Zdeňka Lhotského budou až do konce září v muzeu v Jablonci. Výstava asi 40 děl je průřezem jeho tvorby, některá díla jsou vystavená poprvé. Přední český umělec je známý zejména technikou tavení skla vitrucell, kterou vyvinul, řekla jedna z kurátorek výstavy Dagmar Havlíčková.

Lhotský jako žák Stanislava Libenského byl v roce 2016 americkým časopisem Wallpaper zařazen mezi 12 Čechů, kteří ovlivňují světový design. Kromě vlastní umělecké a designérské práce získal podle kurátorky mezinárodní renomé i tím, že se v roce 1994 ujal zanikajícího střediska taveného skla v Pelechově u Železného Brodu. "Část tvorby, kterou se nejvíc proslavil, jsou vitrucellové mísy, které dotáhl k dokonalosti. Potom práce pro architekturu, pak můžeme vidět různé objemné reliéfy a v neposlední řadě je to sarkofág pro dánské království," uvedla Havlíčková.

Na výrobě čtyřtunového skleněného objektu, který je součástí sarkofágu pro dánskou královskou rodinu, pracoval Lhotský ve svém studiu v Pelechově sedm let. Práce skončily letos. Sarkofág na výstavě není. Jsou tam ale jiná díla, jež dosud Lhotský nevystavoval. Mezi ně patří sklo foukané do formy, která má podobu kohouta. Jde o Lhotského diplomovou práci z roku 1984. Vůbec poprvé vystavuje také nápojový soubor z ručně foukaného a broušeného křišťálového skla či mísu vytvořenou technikou fúzovaného skla.

Podle kurátorky díla ukazují Lhotského široký záběr a vývoj v jeho tvorbě. Artefakty má ve dvou výstavních sálech muzea. V prostoru, kde má stély a reliéfy, nejsou záměrně zatažené rolety. Cílem je nechat díla více vyniknout. "Když svítí slunce, vypadá to úžasně. Všechny plošky na reliéfech dostanou další rozměr, rozsvítí se. Slunce s tím dělá divy," dodala Havlíčková.

Lhotský patří mezi zakládající členy výtvarné skupiny Tvrdohlaví. Je autorem designu tavených mís, fúzovaných lehaných talířů a umyvadel vyráběných pod značkou Lhotský, které získaly v roce 1997 Bavorskou státní cenu za design. Kromě sklářského designu a tavené skleněné plastiky se věnuje i vitrážím či kresbě. Jeho díla jsou zastoupená v řadě světových i českých galerií či muzeí.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/kultura/umeni/jablonecke-muzeum-vystavuje-sklenene-artefakty-od-lhotskeho_480329.html

FOTO: Zdeněk Lhotský vystavuje v muzeu

18.5.2018 jablonecky.denik.cz str. 0 Kultura

Redakce Cestovní ruch

Jablonec nad Nisou – Profilovou výstavu sklářského umělce, specialisty na tavenou plastiku a úspěšného podnikatele Zdeňka Lhotského připravilo na letní sezonu Muzeum skla a bižuterie v Jablonci.

"Zdeněk Lhotský, žák Stanislava Libenského, byl v roce 2016 americkým časopisem Wallpaper uveden mezi 12 Čechy, kteří ovlivňují světový design. Sám vyvinul novou techniku tavení skla nazvanou Vitrucell. Expozici Zdeňka Lhotského můžete navštívit až do konce září. K výstavě lze zakoupit i publikaci autorky Sylvie Petrové, která se Lhotského dílem zabývá mnoho let.

"

URL| https://jablonecky.denik.cz/kultura_region/foto-zdenek-lhotsky-vystavuje-v-muzeu-20180517.html

Právo

Sarkofág pro královnu a diamanty z popela

21.5.2018 Právo str. 4 Zpravodajství

Michael Polák Cestovní ruch

V posledních týdnech zažil divoký mediální boom poté, co dokončil unikátní několikátunový skleněný sarkofág pro dánskou královskou rodinu. Teď krouží hlavou nad novinářskými dotazy, zda zaznamenal další zájem o podobné zakázky.

Funerální téma ale z tvorby Zdeňka Lhotského, proslulého sklářského výtvarníka a designéra, specialisty na tavenou plastiku a úspěšného podnikatele, přesto úplně nezmizelo.

I na své aktuální výstavě, zahájené minulý týden v Muzeu skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou, představuje Lhotský mezi řadou plastik, malovaných objektů či stél také unikátní urnu z taveného skla. Podle umělce, kterého před dvěma lety zařadil prestižní americký časopis Wallpaper mezi tučt Čechů ovlivňujících světový design, už jeho urny zaujaly i firmu, jež se zabývá výrobou drahokamů z lidského popela.

Všechno odstartoval veletrh pohřebnictví v Drážďanech, kam se Lhotský se svými kolegy rozhodl vyrazit. „Přišlo nám zajímavé se této sféry dotknout. Uložení lidského popela je přece stejně důležité jako baptisterium (stavba, která sloužila ke křtům – pozn. red.). Něco někde začíná a něco někde končí,“ vysvětluje Lhotský.

Společně s kolegy ze svého studia v Pelechově u Železného Brodu na Jablonecku představil v Drážďanech urny i skleněnou posmrtnou masku. „Bylo to v době, kdy se připravoval sarkofág pro dánskou královnu. Takže když si to tak vezmu, tak jsem tři roky strávil funerálním byznysem. Je to trochu absurdní, ale proč ne,“ směje se dnes. A právě díky cestě do Drážďan vznikl kontakt na diamantovou firmu. „Na světě jsou dvě místa, kde se z lidského popela dělají diamanty. Když ho máte dost, tak vám z něho vybrousí briliant. A od jedné z těchto firem jsme zaznamenali velký zájem,“ popisuje Zdeněk Lhotský. „Jejich produkt je totiž strašně drahý a rádi by ho doprovodili něčím podobně hodnotným. A technologie tavené plastiky je opravdu drahá,“ vysvětlil celosvětově proslulý výtvarník.

Podle něj jeho studio o spolupráci s diamantovou firmou zatím jedná. „Uvidíme, jak to dopadne, ale vůbec bych se tomu nebránil,“ dodal Lhotský.

Jablonecká výstava, která je průřezem jeho tvorby a na níž představuje i objekty, které dosud nevystavoval, potrvá v Muzeu skla a bižuterie až do konce září.

Foto popis| Zdeněk Lhotský mezi svými plastikami na výstavě.

Foto autor| Foto PRÁVO – Michael Polák

Zdeněk Lhotský dokázal, že americký sen lze realizovat i na poli umění a v Česku

18.5.2018 tydenvlk.cz str. 0 Styl

Text a foto Mad, není-li uvedeno jinak Cestovní ruch

Až do konce září hostí Muzeum skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou výstavu skla Zdeňka Lhotského, jednoho z celosvětově uznávaných českých umělců. Výstava je zajímavá nejen krásnými exponáty, ale především tím, že jde o autora, kterému se povedlo skloubit umění a byznys.

V první řadě je třeba říci, že autentický tvůrce trendů Zdeněk Lhotský je muž neomezené energie a tvůrce mnoha profesí (blíže <http://www.zdenek-lhotsky.com>). Sylva Petrová, jedna ze dvou kurátorek jeho výstavy, dokonce s nadsázkou říká, že je člověkem mnoha identit, které se vyvíjely postupně, navazují na sebe, doplňují se a ovlivňují. V první řadě je jedním ze zakladatelů českého postmodernismu, který vznikl ve sklářském ateliéru VŠUP. Skupinu Tvrdohlaví založili dva skláři, Zdeněk Lhotský a Jaroslav Róna. Svůj univerzální přístup tehdy charakterizovali lapidárně: "Nemusíme být sklářští umělci, u nás stačí, že jsme umělci."

Zásadním zlomem v životě a tvorbě Zdeňka Lhotského bylo převzetí huti v Pelechově (MAPA) po Stanislavu Libenském v roce 1994. Lhotský do té doby nikdy nepodnikal a pro potřebný kontakt se zahraničními zákazníky tehdy ani nebyl pořádně jazykově vybaven. Přesto se mu po pár letech podařilo prorazit mezi světovou elitu a realizovat zakázky po celém světě (viz. <http://www.lhotsky.cz>) včetně takových, jako byla nedávno dokončená výroba skleněného sarkofágu pro dánskou královskou rodinu. (Některá média nesprávně uvádějí Zdeňka Lhotského i jako autora výtvarné koncepce, což není pravda. Na výstavě je rovněž promítáno video z výroby tohoto unikátního díla, které si nikdo jiný netroufl vyrobít, a během vernisáže několikrát zaznělo, že je škoda, že Lhotský zakázku nedodával na klíč včetně návrhu.)

Sylva Petrová světové renomé mistra Lhotského ilustruje velmi výmluvně: "Když se jako univerzitní profesor potřebuji někde rychle prosadit, řeknu: Dobrý den, jmenuji se Sylva Petrová a znám se se Zdeňkem Lhotským. Udělám dlouhou pauzu a ono to zabere."

(Foto Zdeňka Lhotského laskavě poskytlo MSB v Jablonci n. N.)

Zajímalo mě, jaký byl mistrův motiv vstupu do světa byznysu: "Ten motiv byl jednoduchý, profesor Libenský mě oslovil, jestli bych si nechtěl koupit Pelechov, a já sem byl tak blbej, že sem řekl, že jo. Teď toho nelituji, ale musím říct, že prvních deset, dvanáct let jsem toho litoval. Byla to cesta od ničeho k ničemu a bylo hodně složitý podnikatelský prostředí, přístup k úvěrům byl velmi špatnej za blbejch podmínek a všechno bylo prostě hodně složitý. Dnes je situace jiná, úvěry jsou dostupný, za výbornej úrok a mám pocit, že i právní prostředí je lepší, než bylo. Ty devadesátý léta, to byl trochu Klondajk. Když se mě ptáte na nejsilnější zážitek, tak každý den byl tak plný emocí, ne vždy pozitivních, a stresu, že to nejde říct. Někdy jsem usínal s tím, že není vyloučený, že se neprobudím živěj a tak dále. Ale ta doba už je pryč. Myslím, že jsem do toho tehdy vstoupil z čirý pitomosti, ale vyplatilo se to."

Zájem o vernisáž byl větší než kapacita vstupního sálu muzea. Není divu, když vystavuje osobnost mající špendlíky svých realizací a výstav zapíchané po celém světě (viz. předchozí dva odkazy). Ředitelka muzea Milada Valečková ale vysvětluje, že získání výstavy takovéto osobnosti světového formátu do plánu muzea nebyl překvapivě žádný velký problém: "Se Zdeňkem jsme v dlouhodobém kontaktu. Představit ho jabloneckému publiku jsme měli v plánu, takže se spíš jen hledal termín. My totiž plánujeme výstavní kalendář na pět let dopředu. Já většinu těch jeho věcí znám, protože to je přivezené z Chlístova (MAPA), kde si Zdeněk pronajal prostory, a má svá díla běžně vystavená spolu s věcmi Oldřicha Plívy, se kterým měl kdysi to studio."

Zleva do prava stojí Zdeněk Lhotský, Sylva Petrová, jedna ze dvou kurátorek výstavy, a ředitelka muzea Milada Valečková. S těmi kurátory to je tak, že výstava má dvě kurátorky. Sylva Petrová působila až do roku 2012 jako profesorka na Univerzitě v Sunderlandu ve Velké Británii. Za dlouhá léta svého angažmá v zahraničí se seznámila se Zdeňkem Lhotským, který v Británii působil jako evangelizátor tavené plastiky a stal se zde v tomto oboru ikonou. Kurátorkou za MSB Jablonec je Dagmar Havlíčková. Nicméně slova ředitelky Valečkové, komentující v nadsázce v přímém přenosu překvapeními nabitý průběh vernisáže, naznačují, že dělba práce byla složitější: "Scénář vernisáže dopadá stejně, jako příprava celé výstavy. Když už jsme měli pocit, že máme něco dokonale připravené, tak přišel Zdeněk a hodil do toho vidle. Musím říci, že my se s tím všichni se ctí vyrovnali."

Výstava si vypůjčila název od reprezentativní publikace Petra Seiferta. Kniha je průvodcem tvorbou Zdeňka Lhotského a můžete si ji v muzeu zakoupit. Předpokládám, že zájemců o to mít doma alespoň střípky imaginace mistra Lhotského bude dost.

Jedna z ukázek použití technologie Vitruccell, což je způsob tavení umožňující v masě taveniny vytvářet dekor. (Blíže například ZDE.) Vitruccell je chráněná značka, nikoliv patent, jak se někde mylně uvádí, nicméně tento unikátní postup zvládá jen huť Zdeňka Lhotského.

Na vernisáži bylo pořádně rušno, jak dokazuje naše sférické video, ve kterém se můžete pohybovat myší. (Nezobrazuje-li se vám video zde, použijte přímý odkaz <https://youtu.be/F7fGlnC-6dY>)

Na výstavě uvidíte kromě čtyřiceti tří větších kusů (tavené sklo, reliéfy, mísy, urny...) i tři autorské nápojové soupravy.

Nutno přiznat, že zájem návštěvníků se soustředil zejména na kategorii "větší kusy".

Pozor, toto je svým způsobem velká rarita. Foukaný kohout, diplomová práce Zdeňka Lhotského, nebyl dosud nikde vystavený.

Multiplikované struktury na této míse i na objektu na předchozí fotografii odkazují na propojení sklářské tvorby s autorovou tvorbou grafickou a malířskou.

Vernisáž jako místo pracovní schůzky, vlevo Pavel Kopáček, předseda Svazu výrobců skla a bižuterie, vpravo Květa Vinklátová, členka rady kraje zodpovědná za řízení rezortu kultury, památkové péče a cestovního ruchu. Záštitu nad výstavou totiž převzal hejtman a paní Vinklátová ho zde zastupovala. Zajímalo mě, jak to s těmi záštitami je, a paní Vinklátová mi vysvětluje, proč výstavu nezaštitila z titulu své funkce ona: "Ono je to tak, že ta první žádost jde vždycky na hejtmana. A jestli tomu dá pan hejtman záštitu, tak to je to nejvyšší, co se na kraji může udělit, takže to považuji za nejlepší a vůbec se nezlobím a jsem ráda, že tu dnes můžu být."

Až si budete prohlížet tyto skleněné stély velikosti dospělého člověka, možná vás bude zajímat, že na jedné stéle je 1560 pískovaných motivů. Ani jeden motiv se neopakuje a pro své stély autor vytvořil celkem 1 800 motivů.

Když takto poučení od stél odcházíte, začnete přemýšlet nad tím, jakou historii a tajemství skrývají další objekty.

A dobrá zpráva na závěr, z okna můžete tak zvaně on-line kontrolovat, jak úspěšně pokračuje výstavba přístavby muzea. Už se těším na výsledek. Nepochybují, že bude co vystavovat!

URL| <http://www.tydenvlk.cz/styl/zdenek-lhotsky-dokazal-ze-americky-sen-lze-realizovat-i-na-poliumeni-a-v-cesku>

ZDENĚK LHOTSKÝ a sarkofág pro královnu

20.7.2018 Právo Víkend str. 7 Téma

Cestovní ruch

Šestnáct let trvalo, než se našel sklář, který by vyrobil několikátunový sarkofág pro dánskou královnu Markétu II. a prince Henrika († 2018). Žádný sklář na světě si na to netroufl, až Zdeněk Lhotský (61). Monumentální skleněný kolos tvořil sedm let.

Když v roce 1991 Zdeněk Lhotský (na fotce vlevo) vystavoval v Dánsku své skleněné výtvořky se známou českou uměleckou skupinou Tvrdohlaví, jíž je zakládajícím členem, netušil, že o pár let později se sem znovu podívá. Tentokrát však s prestižní smlouvou na výrobu unikátního čtyřtunového sarkofágu podle návrhu dvorního dánského umělce Bjorna Norgaarda. Jeho cena se vyšplhala na 29 miliónů dánských korun (asi 100 miliónů českých korun).

„Nevěděli jsme, do čeho jdeme, práce s takto velkou masou skla byl pro nás krok do neznáma,“ vzpomíná sklář a výtvarník na začátek dobrodružné cesty. „V takovou chvíli na vás totiž kouká celý svět,“ dodává. A svět může před umem českého skláře smeknout. Bjorn Norgaard hledal šestnáct let někoho, kdo by uměl vyrobit oválný skleněný korpus, který navrhl pro futuristicky vyhlížející sarkofág, respektive kenotaf. Ostatky totiž nemají být umístěny přímo ve skleněném oválu, ale v hrobce pod ním. Šikovného skláře Norgaard objevil až v Pelechově nedaleko Železného Brodu ve Studiu tavené plastiky Zdeňka Lhotského.

„Původně oslovil Američany, kteří slíbili, že to vyrobí, jenže obratem zavolali mně,“ směje se Lhotský. „Odletěl jsem do New Yorku původně jen na konzultaci. Netušil jsem, že budou chtít, abych to vyrobil,“ dodává. Výroba sarkofágu je zatím nejprestižnější, ale zároveň nejnáročnější zakázkou v jeho kariéře. Strávil na ní sedm let. Ale spolupráce i Dány si od samého počátku nemohl vynachválit.

Rok čekali na model

Než začali s tavením několika set kilových kusů skla, uběhl rok, tak dlouho čekali na model sarkofágu. S něčím podobným v Pelechově ještě nepracovali, podle slov Zdeňka Lhotského postupovali metodou pokus omyl. Skleněný ovál se siluetami dánského královského páru je poskládán ze šesti dílů. Každý z nich se v peci tavil čtvrt roku, pak se musel ochladit. Během celé doby vzniku sarkofágu se do Pelechova několikrát podíval také samotný autor díla Bjorn Norgaard i královský komoří. Stejně tak Zdeněk Lhotský byl v Norgaardově ateliéru v Kodani.

Přestože šlo o novátorský proces, došlo jen na jeden nepovedený kus. Ten ve zdejší dílně leží doteď. „To je maximální vítězství. Měli jsme štěstí,“ myslí si Lhotský.

Světový unikát

Sarkofág je jedinečný nejen svým zpracováním, ale také vzhledem. Oválný skleněný korpus podpírají tři sloupy symbolizující stát, ty jsou z kamenů přivezených z Grónska, Faerských ostrovů a baltského ostrova Bornholm. Zdobí je stříbrné hlavy slonů, jež jsou mimo jiné k vidění u vchodu do dánského pivovaru Carlsberg, významného mecenáše tamní kultury a školství.

Vršek pak pokrývá zlatá plastika s nejrůznější heraldickou symbolikou. Celý kolos stojí na podstavci z francouzského mramoru, který připomíná původ prince Henrika, francouzského vikomta. „Př?de mi to jako úžasně dílo, i když trochu kontroverzní. Nic podobného ve světě ještě nevzniklo,“ tvrdí Lhotský, podle něhož bylo př?etí takto prestižní zakázky takové salto mortale.

Po vychladnutí posledního dílu bylo nutné celý sarkofág zkompletovat přímo ve městě Roskilde, kde v kryptě tamní katedrály po staletí dánští králové a královny uléhají k poslednímu odpočinku.

„Byl jsem neskutečně nervózní. Skládat jedno sklo na druhé, zvláště když váží sedm set kilo, je šílené. Ale věřil jsem, že statik vše dobře spočítal,“ vypráví Lhotský, pro něhož byla kompletace díla doslova infarktovou záležitostí. „Další šílený moment přišel ve chvíli, kdy se na sklo dával doprostřed pozlacený bronzový odlitek o váze 210 kilo,“ zdůrazňuje. Nakonec vše dobře dopadlo.

Velké vypětí a stres nakonec zastínilo setkání se samotnou královnou Markétou

II., která sarkofág osobně od českého skláře převzala. „Bylo to velice milé setkání. Královna je plachá, ale velmi příjemná. Miluje umění, takže se o celé dílo zajímala,“ popisuje sklář.

Chystá se dokument i obrazová kniha

Původně se plánovalo, že se sarkofág zabeďní a odhalí se až ve chvíli, kdy jeden z královského páru zemře. To se stalo letos v únoru, kdy zemřel princ Henrik. „Jeho poslední vůle vše změnila. Vyjádřil se v ní, že chce být rozprašen, což se stalo. Sarkofág je tak nyní ukrytý do doby, než zemře sama královna,“ objasňuje sklář.

Spolupráce s Dány pro něj sarkofágem neskončila. Do budoucna už má s designérem Bjornem Norgaardem připravené další projekty, ale konkrétnější být nechce. V blízké době by měl být také dokončen dokument, který mapuje vznik královského sarkofágu, na svědomí ho má režisér Pavel Štingl. Zdeněk Lhotský počítá i s vydáním obrazové knihy.

Lze prestižní zakázku pro dánský královský dvůr vnímat jako splnění snu? „Nikdy jsem o tom takto nepřemýšlel. Studiu to může zvednout prestiž, ale největším snem snad každého sklářského výtvarníka je mít své dílo v nejslavnějším světovém muzeu skla v americkém Corningu,“ vysvětluje Lhotský na závěr.

◀ Zdeněk Lhotský – sklářský výtvarník, sochař, malíř se narodil v roce 1956 ◀ v roce 1984 absolvoval na VŠUMP v Praze v ateliéru Stanislava Libenského ◀ od roku 1994 majitel Studia tavené skleněné plastiky v Pelechově u Železného Brodu ◀ zabývá se rovněž sklářskou technologií, jeho chráněnou značkou je VitruCELL ◀ v roce 2016 byl americkým časopisem Wallpaper uveden mezi dvanácti Čechy, kteří ovlivňují světový design. ◀ do 30. 9. výstava jeho tvorby v Muzeu skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou Technologie tavení skla Tavení skla ve formě je sklářská technika (doložená cca 400 let př. Kr. u Egypťanů, Féníčanů a Peršanů), která se po staletí zapomnění znovu vrací ve 20. století. Čeští výtvarníci Stanislav Libenský a Jaroslava Brychtová se řadí mezi nejvýznamnější „znovuobjevitele“ této metody. Tavená plastika vzniká sochařským způsobem od skici a návrhu přes modelování k výrobě formy, která se naplní střepey. Tavení a následné pomalé chlazení skla trvá i několik týdnů. Následuje povrchová úprava pomocí kyseliny, případně broušení a leštění skla. Zdroj: lhotsky.cz

Foto popis| Zdeněk Lhotský a tváře královny Markéty II. i jejího chotě Henrika

Foto popis| Lhotský a dánský dvorní umělec Bjorn Norgaard (vpravo), který sarkofág navrhl.

Foto popis| Sklář musel pracovat i se siluetami královského páru. Spíše než o sarkofág se však jedná o kenotaf, neboť ostatky nebudou umístěny uvnitř samotného uměleckého díla.

Foto autor| Foto PRÁVO - Milan Malíček (1), archiv Zdeňka Lhotského (2) a Ota Bartovský / MAFRA / Profimedia (3)

www.mkcr.cz

<https://www.mkcr.cz/novinky-a-media/zdenek-lhotsky-sklar-ktereho-zna-cely-svet-4-cs2680.html>

www.ceskenovinky1.eu

<http://www.ceskenovinky1.eu/domains/ceskenovinky1.eu/2018/05/05/zdenek-lhotsky-sklar-ktereho-zna-cely-svet/>

www.kudyznudy.cz

www.kudyznudy.cz/Aktivity-a-akce/Akce/ZDENEK-LHOTSKY.aspx

www.genusplus.cz

<http://www.genusplus.cz/zblizka/styl/zdenek-lhotsky-dokazal-ze-americky-sen-lze-realizovat-i-na-poli-umeni-a-v-cesku>

www.vybezek.eu

<http://www.vybezek.eu/aktuality/20-mejlem/9831-zdenek-lhotsky-jablonec.html>

www.nasejablonecko.cz

<http://www.nasejablonecko.cz/jablonecko-aktualne/sklar-ktereho-zna-cely-svet-se-predstavi-i-v-jabloneckem-muzeu/?aktualitaId=53864>

www.informuji.cz

<https://www.informuji.cz/akce//99899-zdenek-lhotsky/>

www.jizersketicho.cz
<http://www.jizersketicho.cz/zdenek-lhotsky/>

www.lhotsky.cz
<https://www.lhotsky.cz/vystava-zdenek-lhotsky-v-muzeu-skla-a-bizuterie/>

www.informuji.cz/akce
<https://www.informuji.cz/akce//99899-zdenek-lhotsky/>

www.arsviva.cz
<http://www.arsviva.cz/vystava/-muzeum-skla-a-bizuterie-v-jablonci-nad-nisou>

modernibyt.dumabyt.cz
https://modernibyt.dumabyt.cz/rubriky/design/soucasne-podoby-ceskeho-skla_4709.html

www.jablonec.com
<https://www.jablonec.com/redakce/index.php?rok=2018&mesic=6&den=19&lanG=cs&detail=57420&subakce=events&xuser=>

www.mestojablonec.cz
<https://www.mestojablonec.cz/redakce/index.php?rok=2018&mesic=6&den=19&lanG=cs&detail=6780&subakce=events&xuser=>

www.liberecky-kraj.cz
<http://www.liberecky-kraj.cz/redakce/index.php?lanG=cs&detail=57420&subakce=events&xuser=>

www.jizerky.cz
<http://www.jizerky.cz/redakce/index.php?lanG=cs&detail=57420&subakce=events&xuser=>